

Redactare: Anca Tach
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Corectură: Mihaela Cosma
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PARRY, ROSANNE

Povestea lupului Hoinar / Rosanne Parry ; il. de Mónica Armiño ;

trad. din lb. engleză de Adriana Ciorbaru. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3052-0

I. Ciorbaru, Adriana (trad.)

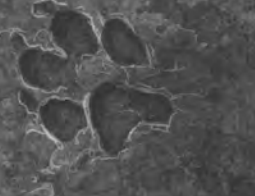
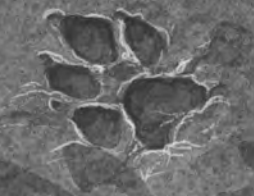
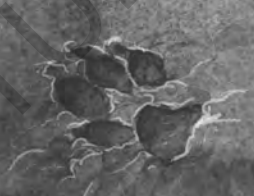
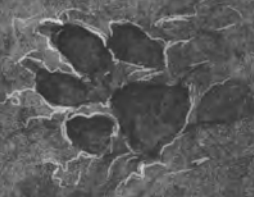
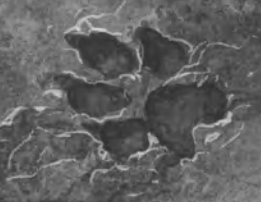
821.111

A Wolf Called Wander
Rosanne Parry

Text copyright © Rosanne Parry, 2019
Illustration copyright © Mónica Armiño, 2019
Photos © Oregon Department of Fish and Wildlife

Copyright © Editura Paralela 45, 2019
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

TUTUROR CELOR CARE HOINĂRESC
ÎN CĂUTAREA UNUI CĂMIN

Povestea lupului Hoinar

ROSANNE PARRY

ILUSTRĂȚII DE
MÓNICA ARMIÑO

Traducere din limba engleză de
Adriana Ciorbaru

Editura Paralela 45

HAITĂ

Încep în întuneric și nasul îmi spune tot ce știu.

Am un frate. Ager. Mai mare decât mine. Mârâie tot timpul. Am surori. Năvală, care adoră lupta, și Codiță, care vorbește cu coada. Și, cel mai grozav dintre toți, fratele meu Cald, căruia îi place să mi se cuibărească sub bărbie, singurul mai mic decât mine.

Îi adulesc pe fiecare în parte și pământul reavăn de deasupra și iarba uscată de dedesubt. Dau târcoale prin bârlog în timp ce ceilalți picotesc. Alerg, de probă, până la capătul galeriei. Mi-au spus Iute, fiindcă am fost primul care s-a ridicat și a mers. Oriunde mă poartă picioarele, mă întorc la scobitura din mijlocul bârlogului, care miroase a acasă, a ceea ce nu mă satur niciodată să adulesc. Și apoi vine ea, cu iz de vânt, cu cel mai minunat miros: Mama.

Ne dă roată, atingându-ne pe fiecare cu nasul, și apoi se așază în adâncitura ei. Ager, Năvală și Codiță se reped la burtă ca să bea. Aș putea fi primul, dar blana Mamei e plină de miroaturi. De la șold până la umăr și la răsuflarea ei caldă, are tot felul de miroaturi fără nume. Miroaturi care mă fac să-mi doresc să trec de gura

galeriei, unde Mama a zis „Nu trece“, și să-mi scot nasul prin locul prin care vine lumina.

Am întârziat la masă. Cald se strecoară spre ultimul loc de băut. Fac un salt și i-o iau înainte. Și apoi – ah! – beau repede și energic, beau cu înghițituri lacome și gâfâieli. În timp ce bem, Mama ne cântă despre lumea largă din afara bârlogului și povestea vieții noastre în munți. Îi înghit cântecul ca pe aer, ca pe lapte – haită, munți, elani, stele, vânt, ploaie, urlet, vânătoare, munți, haită.

Ca de obicei, Cald se zvârcolește pe sub mine. Scheaună și mă împinge cu capul în bărbie. Hop! Locul meu de băut s-a golit. Cu burta pe jumătate plină, caut altul. Pe Ager nici măcar nu încerc să-l dau la o parte. E mare și gura aia gălăgioasă a lui știe să muște. O înghiontesc pe Năvală, dar mă calcă pe cap. Codiță renunță la locul de băut când o împing. Codiță o împinge pe Năvală, care îl împinge pe Ager, care se întoarce către Cald, cu dinții dezveliți, și mârâie singurele cuvinte pe care le știm cu toții:

— Al meu!

Cald pleacă târâș și se face covrig în mijlocul bârlogului, singur. Unul câte unul alunecăm, cu burta plină, în lumea viselor. Înainte să adorm mai simt un miros dulce care nu-mi dă pace. Casc, ridic nasul și... da. Da, mai e lapte. Mai e, și poate fi al meu. Și, dacă-l beau, mă fac mai mare decât Ager. Găsesc doar câte o înghițitură în fiecare loc de băut. Și acum știi ceva ce frații și surorile mele nu știu: laptele din urmă este cel mai dulce. Îmi ling ultimele picături de pe bărbie și mă încolăcesc în jurul lui Cald ca să nu calce careva pe el în întuneric.

— Mai spune o dată, îi zic Mamei, arătând cu botul spre galerie. Când pot să ies afară?

POVESTEA LUPULUI HOINAR

— Afară e sălbăticie și foame, spune Mama. Iar tu ești fraged și gustos, lupușorul meu. Așteaptă să te faci mai mare.

Oftează către pata palidă de lumină revărsată în bârlog prin Nu Trece.

— Așteaptă până când vei avea o șansă în luptă.

Îmi întind nasul spre lumină și-mi înăbuș căscatul care vine când mă întind. Nu vreau să aștept. Surorile și frații mei respiră lent și adânc în somn. Îmi cade capul, dar încerc să rezist.

— Mai spune-mi.

— Haita este a munților și munții sunt ai haitei, începe ea. Și Steaua Lupului ne veghează pe toți.

Ascult, dar visele mă fură încet.

ROSANNE PARRY a scris romane pentru copii distinse cu numeroase premii. Scrie într-un chioșc aflat într-un copac din grădină și îi place să cânte la vioară și să danseze. Ultimul ei roman, *Povestea lupului Hoinar*, a produs senzație la nivel internațional, fiind vândut rapid în Marea Britanie, Germania, Franța, Rusia, China, Japonia și o mulțime de alte țări.

MÓNICA ARMIÑO este ilustratoare și autoare de filme de animație. Trăiește în Madrid și este creatoarea unuia dintre cele mai îndrăgite personaje animate din Spania: Pocoyo.